

Stempelbestemmelsen, og jeg vil snarest anse den Affattelse, som denne Bestemmelse har faaet i Landstinget, for en Forbedring. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale, at Forslaget vedtages uforandret i dets foreliggende Skikkelse.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 61 Stemmer.

Formanden (Sofus Høgsbro): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Sagtlov for Færøerne.

Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 3955 ff. Udvalgets Betænkning og Ændringsforslag i Tillæg B.

Der var uden for Betænkningen intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt de dertil stillede Ændringsforslag fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (S. Sørensen): Dette Lovforslag blev i Fjor behandlet her i Tinget, og Marjagen til, at det ikke naaede frem den Gang, var, at man saa, at der i det foreliggende Lovforslag dog var nogle Afvigelser fra den gamle bestaaende Lov af 9de Februar 1854, og disse Forandringer støttede sig særlig paa de gængse Bedtægter deroppe paa Æerne, Bedtægterne, som vare vedtagne paa Grandestævne, og som havde faaet en Slags Hævd. Disse Bedtægter kunde Udvalget ønske at se, man kunde i det hele taget ønske Oplysning om, hvorledes Praksis havde udviklet sig paa selve Æerne, førend man gik til den endelige Vedtagelse af Sagtloven. Udvalget har forlangt disse Oplysninger, men de kunde jo ikke saadan staves til. Veje i en Fart; nu ere de komne til Stede og have staaet til Udvalgets Raadighed, og paa Grundlag af disse Oplysninger i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag har Udvalget foretaget sit Arbejde. Gennemgaaende har Udvalget fundet, at det foreliggende Lovforslag er i Over-

ensstemmelse med de Bedtægter, man har faaet herved, og med de Oplysninger, som i øvrigt ere fremskaffede ved Sysselmændene deroppe. Der er i alt 6 Syssler deroppe, og hver Sysselmand har afgivet en Beretning om Sigtens Udstrækning, om Maaden og om Delingen af Fangsten. Disse Oplysninger ere ret tydelige og ret fyldestgørende og stemme som sagt for det meste overens med, hvad Lovforslaget indeholder. Det kunde jo synes, at man skulde lade en saadan Lov temmelig let passere, naar Sigtet deroppe saa omtrent enstemmig har vedtaget den, hvad der er Tilfældet med dette Lovforslag, idet 18 af 20 have stemt for, at Lovforslaget maatte blive forelagt herved i denne Skikkelse. Smidlerid kan der nu gives Ting, som ere saa almindelige, at de ikke bør overstrides i noget som helst Lovforslag, heller ikke i et Lovforslag for Færøerne, saa det kan nok være værd at lægge Mærke til saadanne Ting og søge dem ændrede, og der er et Par enkelte Steder, Udvalget har ment, der burde foretages saadanne Ændringer i det foreliggende Lovforslag. Tager man § 1, vil man se, at her er en Grundregel slaaet fast, nemlig den: at Sigtretten til Lands paa Færøerne følger med Grunden, altsaa med Jorden med Ejendommen, og ikke maa stilles derfra. Det er en Grundregel, som er arvet fra den nu bestaaende Lov af 1854. Og saa er der en Grundregel til i det næste Stykke af § 1, og det er den, at „i et Fællig i Hauge eller Bø har enhver Ejer eller Bruger lige Sigtret“ — det er ogsaa arvet fra den nu bestaaende Lov. Men i det Lovforslag, som nu foreligger her til Forhandling, skriver man umiddelbart der efter en Sætning, som Udvalget mener dog ikke er saa ganske heldig. Der staar nemlig: „Anden Bestemmelse kan dog vedtages paa Grandestævne, hvor det ligeledes kan vedtages, at der i et Fællig ikkun til Dels eller slet ikke maa jages.“ Det sidste har Udvalget ikke noget imod. Som det vil ses af Ændringsforslaget under Nr. 1, ønsker man blot, at disse Ord: „anden Bestemmelse kan dog vedtages“ o. s. v. skulle udgaa. Man har ment, at naar der her slaaes saadan et Par Grundregler aldeles bestemt fast, gaar det ikke an i samme Øjeblik at sige, at man iøvrigt ogsaa kan undlade at overholde disse Bestemmelser. Nej, naar man saaledes gør Undtagelser i Lovforslag, maa man i Reglen nævne, hvilke disse Undtagelser ere, og det er det, der kommer bagefter, hvad Udvalget ikke har noget imod, idet det der bestemmes, at det kan vedtages paa Grandestævne, at der i et Fællig kun til Dels eller slet ikke maa jages.